

РЕШЕНИЕ

№ 1440

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 05.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7325** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ, във вр. с чл. 8 ЗУБ и чл. 75, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 9 ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. Н. Б., Л., [дата на раждане], гражданин на Сирийска Арабска Република и на Руска Федерация, с адрес [населено място],[жк] [жилищен адрес]0, ап. 2, лично и в качеството си на законен представител на малолетните си деца Б. Н. А., Л., [дата на раждане], К. Н. А., Л., [дата на раждане], Р. Н. А., Л., [дата на раждане] и Д. Н. А., Л., [дата на раждане], всички граждани на Сирийска Арабска Република и на Руска Федерация срещу Решение № 3324/31.05.2019г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя и на малолетните му деца.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на административно -производствените правила и в противоречие с материалния закон и целта на закона. Правят се възражения, че не са установени и обсъдени всички факти и обстоятелства, чрез които да бъде установена обективната истина в цялост. Твърди се, че жалбоподателят и семейството му не могат да получат защита от Руската Федерация по причина на двустранните отношения между С. и Русия. Поддържа се неправилно направен анализ на актуалната обстановка в двете държави, чиито граждани са кандидатите за закрила и неправилна

преценка за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ. Посочва се, че българската държава продължава да предоставя хуманитарен статут на всички сирийски граждани, за които няма изключващи предпоставки по ЗУБ. Относно Руската федерация прави възражение, че не са анализирани дипломатическите отношения между Русия и С. и не е направена обоснована обща оценка на ситуацията въз основа на този анализ. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от жалбоподателя лично и като представител на малолетните си деца, както и от назначения по реда на ЗПП процесуален представител.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт К. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Посочва, че не са налице предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Причините за търсене на такава закрила счита, че са икономически, извън приложното поле на ЗУБ. Налице са противоречия в бежанската история. Семейството на жалбоподателя е пътувало и живяло в различни държави, винаги използвайки руското си гражданство. В страната са влезли с туристическа виза и руските си паспорти. Жалбоподателят лично и малолетните му деца са с двойно гражданство, за тях няма данни за проблеми при установяването им в Руска Федерация, която е сигурна държава по произход, без съществени изменения на ситуацията със сигурността.

Административен съд София - град, Първо отделение, 43 - ти състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба рег. №УП–20156/18.10.2018г. на ДАБ при МС, подадена от А. Н. Б., Л., [дата на раждане] , гражданин на Сирийска Арабска Република и на Руска Федерация, лично и в качеството си на законен представител на малолетните си деца Б. Н. А., Л., К. Н. А., ЛНЧ [ЕГН], Р. Н. А., ЛНЧ [ЕГН] и Д. Н. А., Л., всички граждани на Сирийска Арабска Република и на Руска Федерация. На датата на подаване на молбата за закрила чужденецът и неговите деца са регистрирани като лица с двойно гражданство - сирийско и руско. Самоличността им е установена от представени национални паспорти, издадени от Сирийска Арабска Република и от Руска Федерация. Към молбата са приложени копия на националните паспорти. На чужденеца срещу подпис са връчени Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България и Списък на организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут. Попълнена е Евродак дактилоскопна карта. На 18. 10. 2018г. на А. Н. Б. е връчена покана за провеждане на интервю. Изискано е становище от СД „М“ ДА „НС“ по чл. 58, ал. 9 от ЗУБ. Изготвени са писма до дирекция „Социално подпомагане“ по чл.15, ал. 6 от Закона за закрила на детето и до кмета на район „Искър“ за назначаване на бащата на малолетните деца за техен представител, на основание чл. 25, ал. 2 от ЗУБ.

Със заповед РИС18 –РД 56 – 183/14.11.2018г. на кмета на район „Искър“ е определен А. Н. Б. да представлява малолетните си деца Б. Н. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , К. Н. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , Р. Н. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] и Д. Н. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , всички граждани на Сирийска Арабска Република и на Руска Федерация в производството пред ДАБ – МС за предоставяне на закрила по реда на ЗУБ.

Получено е положително становище от директора на специализирана дирекция

„М“ ДА „НС“ с рег. № 12288/04.12.2018г.

На 09.01.2019г. със заявителя е проведено интервю с преводач от и на арабски език. По време на интервюто чужденецът е потвърдил заявените данни при регистрацията. Посочил е че е [дата на раждане] в С., [населено място]. Има сирийско и руско гражданство. Обяснява, че е завършил стоматология в бившия СССР, руското гражданство е придобил въз основа на сключен граждански брак с руска гражданка. С. напуснал през 1985г. за пръв път, заминал за М., за да учи. Разпределен бил в К., където живял и учил 7 години. След това се върнал в М., където регистрирал фирма и се занимавал с търговия. Получил заплахи от мафията, тъй като не им плащал исканата месечна такса. Инцидентът регистрирал в полицията. В М. останал до 2009г., когато с настоящата си съпруга заминали за С.. В С. нямат жилище, останали в земеделско стопанство на семейството на жалбоподателя, което се намирало близо до военното разузнаване в [населено място]. След началото на бомбардировките в Х. семейството заминало за Е. с руските си паспорти. През 2013г. заминали за ОАЕ, където останали 3 години. Върнали се в М. през 2016г. Там заявителят се срещал със свои стари приятели – сирийци, част от които работили за сирийското посолство и записали разговорите. След това получавал заплахи по телефона от хора, които говорели на руски, но той ги разпознавал като сирийци. През март или април 2016г. се върнали в ОАЕ. Жалбоподателят не могъл да си намери работа и с туристическа виза семейството пристигнало в България. Посочва, че не е имал проблеми заради изповядваната от него религия, не е членувал в партии или организации, не е членувал във въоръжена групировка, не е имал проблеми с властите в С. и Русия, нито взаимоотношения с армията или полицията. Не му е оказвано насилие, не е арестуван, нито съден или осъждан. В М. се чувствал заплашен, защото, когато разговарял с руснаци и те го питали дали е сириец и отношението му към режима, ако казал, че е против режима, те не искали да разговарят с него. В Д. е посещавал сирийското посолство. Не желае да се завърне в С., поради общите проблеми със сигурността. В М. и ОАЕ се чувства застрашен, защото е говорил срещу режима в С.. Конкретно в М. се притеснявал от това, че му се обаждат непознати за него лица, които говорели на арабски и го заплашвали, че ако се върне в С. за него „ще има много изненади“. Чувствал се следен. Други заплахи не е получавал. В периода от 1995г. – 1996г. имал проблеми с мафията в Русия. Не може да живее нито в С., нито в Русия, защото системата е еднаква. Избрал България, защото е уважавана страна, в която има демокрация, с добър климат и нисък жизнен стандарт. Не на последно място се надява да си намери работа. Смята, че ако се върне в С. вероятно ще го арестуват и вкарат в затвора. В Русия могат да го убият тези, които са свързани със сирийския режим могат да поръчат на мафията да го убие.

В хода на административното производство са приобщени справка за актуалната обстановка в С. и в Русия. Видно от справката за С., общата ситуация на сигурност в контролираните от правителството зони се е подобрила значително от май 2018г. Като цяло намаляват военните конфронтации, значително намалява и броят на инцидентите, свързани със сигурността. В Х., Х. и районите, граничещи с И., инциденти, свързани със сигурността продължават да се случват. В справката относно Русия се съдържа данни за негативни настроения сред част от обществото към неетническите руски емигранти в страната.

Изготвено е становище на А. К. до председателя на ДАБ при МС, с което е предложено на чужденеца и на малолетните му деца да се откаже предоставянето на

статут на бежанец и хуманитарен статут.

Постановено е обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл.8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ както по отношение на А. Н. Б., така и по отношение на малолетните му деца, поради липса на материалноправни основания. Решаващият орган е приел, че жалбоподателят, заедно с децата си има всички основания и положителни предпоставки, за да се устрои и продължи живота си в Руска федерация, където е пребивавал, живял и работил и се е интегрирал от 1985г. Руска федерация е приета за „трета сигурна държава“ по смисъла на §1, т. 7 и т. 9 от ДР на ЗУБ. Няма данни за осъществено „преследване“ по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. Няма и основания за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. По отношение на субсидиарната закрила за С. е прието, че ситуацията със сигурността се подобрява в периода към края на 2018г. Относно Русия са изложени мотиви, че А. Н. Б. като лице с двойно гражданство може да се възползва от закрилата на Русия, както той, така и неговите деца и на територията на която не е налице международен или вътрешен конфликт. Посочена е възможността за вътрешно разселване.

В хода на съдебното производство е приет социален доклад на Агенция „Социално подпомагане“ С. и е взето становище от служител на агенцията, който посочва, че при извършената проверка е установено, че децата се гледат много добре от родителите. Задоволени са всичките им потребности, всички се адаптират, голямото момче казва, че има приятели. Становището на дирекция „Социално подпомагане“ е че следва да се защитят в максимална степен интересите на децата.

Разпитана е свидетелката Е. В. Х., съпруга на жалбоподателя. Тя дава показания, че съпругът ѝ в Русия получавал заплахи по телефона от страна на хора, които говорят руски език. Обясненията на жалбоподателя са свързани с желанието му да започне работа като зъболекар. Не може да се върне в Русия, защото има заплаха за живота му. Изказал е мнение против режима на А. и е получил заплахи от сирийци по телефона.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 43 - ти състав, направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 87 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по отношение на малолетните деца и неоснователна по отношение на А. Н. Б..

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК), на основанията посочени в чл.146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗУБ, а именно от председателя на ДАБ при МС.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, изложени са мотиви от фактическа и правна страна.

Допуснато е съществено нарушение на административно производствените правила в хода на административното производство, довело до невъзможност за преценка на правилното приложение на материалния закон в частта на производството по отношение на малолетните деца Б. Н. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , К. Н. А., Л., [дата на раждане] , Р. Н. А., Л., [дата на раждане] и Д. Н.

А., Л., [дата на раждане] , основание за отмяна на решението в тази част и връщането му на ДАБ при МС за отстраняване на нарушението.

По отношение на А. Н. Б. в лично качество, оспореното решение е законосъобразно, постановено без допуснати процесуални нарушения и в съответствие с приложимия материален закон.

Относно статута на бежанец:

Подадената молба, с която А. Н. Б., Л., [дата на раждане] , гражданин на Сирийска Арабска Република и на Руска Федерация претендира получаване на статут на бежанец, не доказва, че той има основание да се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение в страната си по произход. Страна по произход, съгласно §1, т. 7 от ДР на ЗУБ е държавата или държавите, чийто гражданин е чужденецът, в случая това са Русия и С.. В този смисъл и чл.1А2 от Женевската конвенция за статута на бежанците, съгласно който, когато някое лице се явява гражданин на няколко страни, изразът „страната на неговото гражданство“ означава всяка една от страните, чийто гражданин е лицето. Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ, статут на бежанец се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. В настоящия случай от проведеното интервю се установява, че жалбоподателят не е имал проблеми с официалните власти нито в Русия, нито в С., не е бил арестуван, не е осъждан, не е членувал в политическа партия или организация, не е имал проблеми заради изповядваната от него религия, върху него не е оказвано насилие от официалните власти в двете държави. Посочва инцидент в периода 1995г. – 1996г., който е от криминален характер, за него е уведомена полицията в Русия и е от преди 24 години, поради което не може да е причина за напускане на страната по произход, конкретно Русия през 2016г. Относно получените заплахи по телефона във връзка с изказано мнение пред дългогодишни приятели относно режима на Башар А., за което счита, че е било доведено до знанието на представители на сирийското посолство в М.. На първо място е налице разминаване в показанията на съпругата на жалбоподателя и неговите обяснения в хода на административното производство и пред съда относно кои са лицата, които са се обаждали по телефона – дали са арабски или руски граждани. На второ място същите лица са заплашвали жалбоподателя с „изненади“, ако се върне в С., тоест няма отправена заплаха срещу него на територията на Русия. На трето място тази бежанска история няма конкретика и следва да бъде оценена като недостоверна. Така описаният инцидент с телефонните обаждания не е преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ. Не се твърдят и не се установяват действия или съвкупност от такива, които нарушават основни права на човека. Те не са достатъчно тежки по своето естество или потаряемост, за да се считат за „преследване“, даващо основание за получаване на статут на бежанец. По така изложените съображения, правилен и законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 от

ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Относно хуманитарен статут:

Настоящата съдебна инстанция също счита, че не са налице предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Съгласно чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход (в случая Русия и С.), тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Изложеното по време на интервюто и в хода на съдебното производство не навежда спрямо заявителя да е извършено и не доказва да има риск от посегателствата, посочени в чл. 9, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Субсидиарната закрила по чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ за тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт по отношение на страната по произход С., въпреки подобрението на ситуацията със сигурността следва да бъде призната за необходима за предоставяне. Жалбоподателят обаче има и руско гражданство, а в този случай за държава по произход следва да се разгледа и Руската Федерация. Ноторно известно е че в тази държава няма нито вътрешен, нито международен въоръжен конфликт, което напълно изключва получаване на субсидиарна закрила по чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ във връзка с решение на С. от 17 февруари 2009г. по дело С-465/2007г., както и тълкуването на дефинираното понятие за „посегателство“ в член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО относно минимални стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила. По силата на цитирания чл. 1А2 от Женевската конвенция за статута на бежанците, когато едно лице се явява гражданин на няколко страни, които за него са „страни по произход“, такова лице не се счита лишено от закрилата на страната на неговото гражданство, ако без някаква действителна причина, произтичаща от основателни опасения, то не се обръща за закрила към една от страните, чийто гражданин се явява. Следва да се приеме, че жалбоподателят може да се ползва от закрилата на Руска Федерация, чийто гражданин е, където е учил, живял дълги години, създал семейство и упражнявал търговска дейност. Заявителят и членовете на неговото семейство са ползвали руските си паспорти при пътуването до ОАЕ и като руски граждани, с туристическа виза са влезли законно на територията на страната. Може да се направи извод, че те се ползват от закрилата на Руска Федерация, чиито граждани са, което изключва възможността да им бъде предоставен хуманитарен статут. В

чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавите по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно относно предоставяне на хуманитарен статут.

Не са налице и основания за приложението на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, доколкото по отношение на А. Н. Б. при връщането му в Руска Федерация, чийто гражданин е няма опасност за неговия живот и свобода, той не е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

С оглед на горното, жалбата на А. Н. Б., Л., [дата на раждане], гражданин на Сирийска Арабска Република и на Руска Федерация в частта срещу Решение №3324/31.05.2019г. на председателя на ДАБ при МС, с което лично му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По отношение на малолетните деца Б. Н. А., Л., [дата на раждане], К. Н. А., Л., [дата на раждане], Р. Н. А., Л., [дата на раждане] и Д. Н. А., Л., [дата на раждане] пред административния орган е допуснато неспазване на императивното изискване на чл. 15, ал. 6 ЗЗДт при всяко дело съдът или административният орган да уведоми ДСП по настоящия адрес на детето, която изпраща представител, който изразява становище, а при невъзможност предоставя доклад. Такова становище или доклад в административното производство не са представени. Пропускът не може да се санира с изпълнение на това изискване в съдебната фаза на производството. При провеждане на производството пред административния орган е уведомена компетентната ДСП, но по време на производството не е присъствал социален работник, нито е дадено становище, нито е представен социален доклад. Многократно в практиката си Върховният административен съд се е произнасял по приложението на посочената разпоредба, приемайки, че същата е императивна по своя характер и нарушаването ѝ води до съществено нарушение на административно-производствените правила. По силата на чл. 15, ал. 6 ЗЗДт социалният работник действа в качеството си на гарант за защита правата и интересите на детето и именно в това качество следва да даде становище или да предостави социален доклад, отчитайки най-добрия негов интерес. Разпоредбата следва да се тълкува във връзка с прилагане принципа за "висшия интерес на детето", установен в Конвенцията на О. за правата на детето. Този принцип е от

основополагащо значение и именно поради тази причина малолетните деца са уязвима група лица по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 6а ЗУБ, съгласно която при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, като преценката за най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗДт. Като не е спазил задължението си по чл. 15, ал. 6 от ЗЗДт. Председателят на ДАБ при постановяване на решението си е допуснал съществени нарушения на административно - производствените правила, обуславящи отмяната на обжалваното решение в частта за малолетните деца на жалбоподателя. След отмяната на решението в тази част, административната преписка следва да бъде върната на административния орган за отстраняване на процесуалното нарушение и произнасяне по молбата за закрила на малолетните деца Б. Н. А., Л., [дата на раждане] , К. Н. А., Л., [дата на раждане] , Р. Н. А., Л., [дата на раждане] и Д. Н. А., Л., [дата на раждане] , подадена от техния законен представител.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Н. Б., Л., [дата на раждане] , гражданин на Сирийска Арабска Република и на Руска Федерация, с адрес [населено място],[жк] [жилищен адрес]0, ап. 2 срещу Решение № 3324/31.05.2019г. на председателя на ДАБ при МС, в частта, в която на жалбоподателя лично му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

ОТМЕНЯ Решение № 3324/31.05.2019г. на председателя на ДАБ при МС, в частта, в която с него е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на малолетните деца Б. Н. А., Л., [дата на раждане] , К. Н. А., Л., [дата на раждане] , Р. Н. А., Л., [дата на раждане] и Д. Н. А., Л., [дата на раждане] , всички граждани на Сирийска Арабска Република и на Руска Федерация, представлявани от техния баща и законен представител А. Н. Б., Л..

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне от административния орган в отменената част.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

